

**Pozměňovací návrhy poslance
Jaroslava Zavadila (III)**
**k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění
zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
a další související zákony
(sněmovní tisk č. 903)**

V článku I se za bod 36 doplňuje nový bod 36a, který zní:

„36a. Za § 90a se vkládá nový § 90b, který zní:

„§ 90b

Zaměstnanci, který se vrátil z pracovní cesty, je zaměstnavatel povinen poskytnout nezbytný odpočinek od skončení pracovní cesty do nástupu do práce po dobu osmi hodin, a pokud tato doba spadá do pracovní doby zaměstnance, i náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku.“.

Odůvodnění

Navrhovaná úprava zajistí právo zaměstnanců, kteří se vrací ze služební cesty po 24.00 hod. noční, na odpočinek. Pracovní cesta jako institut spočívající ve změně pracovního poměru je založena na vzájemné dohodě zaměstnance se zaměstnavatelem. V praxi je běžné, že zaměstnanci dávají zaměstnavateli souhlas s vysláním na pracovní cestu, často i obecně předem na dobu neurčitou. Praxe ukazuje, že zaměstnavatelé přitom při stanovení podmínek pracovní cesty, tedy zejména jejího začátku a konce, často nehledí na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnance, zejména nezajišťují dostatečný odpočinek zaměstnanců.

Předmětné ustanovení obsahovala předchozí právní úprava (zákoník práce z roku 1965 a jeho prováděcí nařízení vlády č. 108/1994 Sb.). Účinný zákoník práce ji nepřevzal, protože se mělo za to, že bude tato záležitost řešena v kolektivním vyjednávání. V praktické aplikaci se skutečnost, že zákon příslušnou právní úpravu neobsahuje, využívá k tomu, že po zaměstnancích je požadován výkon práce, aniž by mu v těchto případech byla zajištěna potřebná doba odpočinku mezi směnami.